

מסורת הש"ס

(א) ירושלמי יומא פ"ה ה"ד,
(ב) [לקמן פ.], (ג) מנחות צב.,
(ד) יומא יד., (ה) [ע' תו' יצמות
קד: ד"ה דלמער], (ו) מצורע זבים
פ"ה ה"א, (ז) [ועי' כ"ז בגיטין
פ' כל הגט דף כח: במד"ה והא
ובמהרש"א שם]

שינויי נוסחאות

[illegible]

(בן) מרובתים וּבִתּוֹ שֶׁמֶשׁ
 וְהַבְּתָאֵם לְכִי (ב"ש) וְכִי בְּתוֹם
 גִּיּוֹן כִּי עַבְדִּי (בן) חִישְׁתָּן
 שִׁיחִיָּה רָאוּ לִסְמִיכָה לְכִי
 (בקה) וְכִי בְּתוֹם גִּיּוֹן (שם)
 עַיִן (צ"ח) וְכִי (צ"ח) כִּי עַיִן
 גִּוּסוֹת רָשִׁי כְּמִי (הַגְּמָרִי)
 (בן) מִכָּל וְעַד סוֹף הַדִּיּוּר הוּא
 וְחֹסֶפֶס (ב"ש) בָּן מִכָּל עַד
 וְחֹסֶפֶס לִימָה צְמִי"י : בָּן נִ"א מַעַת
 לַעֲלֹת הַדִּלְקָן אֵינֶה צְרִיכָה
 בְּדִיקָה הַסֵּף (כ"י) : לֵן צְמִי"י
 לִימָה לַדִּיּוּר וְזֶה עֲלֵה הַדִּלְקָן
 חֲסֵאת צְבִיר וְחֲסֵאת בְּחִטָּאת
 יְחִיד בְּתוֹם מוֹי

שיטה מקובצת

[illegible]

וקרברן יחיד שנתערב לו. ככולה גרסיין קרברן: קרברן יחיד נקרברן יציבור. כגון שטיין נשיא בשעיר הרבליס או עולה בעולה: הכי ^(ה) גרסיין קרברן יחיד נקרברן יחיד ^(ה) ^(לעיל דף טו:) כדאמרן בפרק בית שמאי' ארבע במתנה אחת כיפר: ארבע מתנות. שמים ^(ה) מתנות שהן ארבע קאמר ד"א. דבעיין ארבע מתנות מכל אחד לכתחילה: אבל נסעברו שחומיין. שנבלל דמס בזכוס אחד נותן ד' מתנות מכולס יחד שהרי ש' כלן נסעברו קסבר דעי סמיכה: אף יחיד נסעברו. ואע"ג דש' סמיכה: ומדציבור לא מצי לאוסייה ^(א) שאין סמיכה ציבור לאלא בשתאפות הפסיווי' והכא בפסיומיות לא קמיייר מדקמיי ^(א) ארבע מתנות: וספסברא הא מסרלסא היא. והאי חייין דוקא הוא ואנתערבו קודם סמיכה קאי' הא קמי' אבל שחומיין לא בעי ד' מכל אחד לכתחילה ושחומיין ^(א) נמי נספסחת את דבעיה כגון שנתערבו בזכוסות בזכוסות ואין ידוע אזיה של זה ואזיה של זה ולא נבללו הדמים בשל אחד: אלא. האי חייין לאו דוקא והכי קאמר ד"א דלרין ארבע מתנות מכל אחד לכתחילה: שנתערבו שחומיין. בזכוסות בזכוסות דהיינו כעין חייין דכל אחד לחודיה קאי: אבל נבלל. שני הדמים לתוך כוס אחד נותן ארבע מתנות לכון' והסמא לייבא לאומוי' סמיכה דהא לאחר שחיטה וסמיכה

[illegible]

הוא

סמיכה על כרחין היינו בהקפת יד ולא בסמיכה גמורה למ"ד סמיכי
ובגבול איירי דמוכה בתוספתא ו"ל דתקוין גבול שני דקאמר
אינו משלם קרבנותיו משום דכתיב שלמים כשהוא שלם ולא כשהוא
גשמים וכן הא דבעי ההם מנודה מהו שישלם קרבנותיו והא דקאמר
והיינו תמידין שכל יום ואם תאמר הא דתמן בפרק בשרא דלמנוח
אקאמר בגבול גבי שני לנדה לאחד מהם לפר [ואחד] לגבול ו
לנדה צבור ולא שני סמיכה ומיהו קשה מההיא דכל למנוח מנחה
על ידו והכי עבד הכי והא בעי סמיכה ומדקתני ^ה מניף משמ
וההאשה כהן מניף על ידו דהוה להעמידה בקרבן ערל וטמא והקני
הסמיכה אלף משום שם עדין נדודו אחר דשמו אינו קיים וכן הוה
לאלף אלף משום שם שפירשמי דכל היכא שיכול לתקן הדבר ו

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

הוא מביא ראיות לכך שיש לו תפקיד ברעיה אין לעשות בלא סמיכה

לו לעשות בלא סמיכה ומיהו קשה
מההיא דפסחים פירק האשה (דף פח:
חמשה שנתערבו [עורות] פסיתין
ונומא יבלת באחד מהן] דפטורין
מלעשות פסח שני אע"פ שהיו יכולין
להביא [ב] צומות הפסח ולא [א] יעשו
סמיכה אפילו הכי פטורין משום דפסח
לא בעי סמיכה ומותר הפסח בעי סמיכה
ומאי קפידא איכא אס לא יעשו סמיכה
הא ערל וטמא משלחין קרנותיהן וי"ל
כיון שהוא ספק דשמו פטור הוא מלעשות
פסח לא עשו לו חכמים תקנה כיון דלא
אפשר לתקן אס לא יעשו מצות סמיכה
מיהו תימה מ"ש מהא דר"ז בברייתא
בפ' דס עשיתם (דף גז:) ושיניהם כצריכות
חטאת אחת אלמא מייתי קרבן בלא
סמיכה כדי ליפטור את עצמו וצנזיר
פ' שני נזירים (דף לו:) שמביאין קרבן
בנזאי וי"ל דלע"פ שתיקנו חכמים
שיביא קרבן מספק בלא סמיכה כדי
לפטור [ה] מ"מ קרבן אחר שהוא מחוייב
סמיכה ודאי בגון מותר הפסח לא
המירו לו חכמים להביא בלא סמיכה
כדי לפטור את עצמו ואס תאמר והא
דחנן במסכת שקלים ומיייתי לה בפרק

ה'ה'ס' מקדש (קדושין דף נה.) בהמה שנמלאת בין ירושלים למגדל עד
הזכרים עולות נקבות וחזי שלמים והם ה' צעי סמיכה וי"ח כשמואל
ההזעלים ויכולין לסמוך דלא ה' משמע הכי דתניא ההם בראשונה היו
ממזמזים מולאיה להביא נסביה כו' ויש לומר דשאני ההם דאין להם
תבולה אחרת לאותן קרבנות אלא שקרבן בלא סמיכה וטוב להקריב
בסמיכה ממה שנאמר ימותו וכן י"ל בזה ששקריב קרבן אצלו
אע"פ שאין סמוך ולא אחרנין ה' צעי סמיכה וי"ח לא דלמרינן לקמן
(דף ע"ג:) למחר מציא אשמו ולונו עמו ואזו אשם טעון סמיכה והקמן

אשם מאורע לאו דאורייתא והיכעבד בלא סמיכה הא בעי סמיכה
מי התם עלה דהאי והא דלמר פ"ג דמועד קטן (דף טו:) דלכל
קרא אכל אי לאו קרא היה משלם ^א איכא לאוקמה ערוך או בקרבן
כל אומן שנים שהיו ישראל במדבר מנוודים היו ושלחו קרבנותיהם
(דף קו:) פירשתי בן ^א בקר ואינו יודע מה פירשתי מביא פרו ועגל
עבד הכי הא בעי סמיכה וי"ל דהתם בפקן למוצח איירי סמיכה
הוא ^א (מנחות דף צב:) דלמר השולח קרבנותיו ממדינת אש כהן מביא
דליירי בשלמים ויבקרן נשים ליכא לאוקמה דהא תנא ליה רישא
ששית שהקשיתי אינם לפי טעם ראשון שפירשתי לפי שלא חשו על
י"ך אלא בחטאת דאם מתו בעליה למיתה אולא אכל בשאר קרבנות
ש מצות סמיכה אין לו לעשות בלא סמיכה קשה וי"ל דליירי בירש
הוא דחטאת קמיני כדפרישית וכן בגיטין (דף כח:) השולח חטאתו קמיני
דד שיומו ולטמא עד אשר יטהר ויעשו סמיכה ונראה לומר בדאיתם
ולו בשום ענין וטמא כגון צד ומאורע דאין רפואתן תליה בעצמן
היה עובר עליהם בכל תאחר ווא"ת נתי דסמיכה לא מעבכת מ"מ
אזי וכן בזהאי דשקיל דנדרתו דמיר דל הני נמי דאין יכולין
אח הפסיה (צ"ב פא:) גבי ביטורים וי"ל דפסא ^א מהא דלמירי
דמת בקודש יקריב חטאתו וז עשירית האיפה שהכהן מביא בשעה ^א
נביאה רחוי להקדשה בזמן שאינו רחוי לביאה אינו רחוי להקדשה
ומת משלה מיהו אין כל כך רחיה מזה דלמלא הא דמשלת שאר
מהא דדרשין ^א בת"כ ^א מוצבו ולא מנגעו שמע מיהו דטמא משלת
גיה (דף ד:) טמא מביאה מדרכים ^א והבאתם שמה כל שישנו בביאה
ברחוי לסמיכה ומיהו למ"ד צ"כ כל הפסולין (לעיל דף זב:) דטמא
היכא דלא אפשר לסמוך שלא תמיה סמיכה מעבכת מטעם דלמיר
היה קא סבר כל הסומך ראשו ורובו הוא מכניס אי נמי אית ליה
נקלע שמה ביאה מיהו אכתי קשה אי מתיק לסמיכה שחיטה לאו
וסולין (עס זב:) מסקינן דתיקף לסמיכה שחיטה דאורייתא ^א :

שנים ותימה דבאחת מזה ואחת מזה סגי ואין לומר דאחיא כבית
א ואם נתן מתנה אחת מכולן יא' יש ^{בז} לומר דקאי על כל ארבע
כי קאמר נתן ד' מתנות יא' דהיינו מתנה אחת מכל אחת ואחת:

[illegible]

עדה.

מוסף רש"י

לדברי ר"א. דמכשיר נשתי
הזאות (לקמן פ.) :

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible]

